

Οικουμενικός Πατριάρχης: “Να μην παρασυρόμαστε από ανεύθυνες φωνές” - Με αναφορές σε πανδημία και εμβολιασμό το Χριστουγεννιάτικο μήνυμα

[/ Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων](#)

Στην πανδημία του κορωνοϊού που συνεχίζει να ταλαιπωρεί την ανθρωπότητα αλλά και την παρότρυνση για να εμβολιασθούν όσοι δεν το έχουν πράξει αναφέρεται στο μήνυμα του για τα Χριστούγεννα ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος.

Ο Παναγιώτατος υπογραμμίζει ότι: “η επιστήμη, εφ’ όσον λειτουργεί ως διάκονος του ανθρώπου, είναι πολύτιμον δώρον του Θεού. Οφείλομεν να δεχώμεθα ευγνωμόνως το δώρον” και προσθέτει “να μη παρασυρώμεθα από τας ανευθύνους φωνάς των μη επαιόντων και των αυτοανακηρυχθέντων εις εκπροσώπους του Θεού και της γνησίας πίστεως «πνευματικών συμβούλων», αυτοαναιρουμένων όμως οικτρώς, λόγω της απουσίας αγάπης προς τον αδελφόν, την ζωήν του οποίου εκθέτουν εις μέγαν κίνδυνον”.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης ευχαριστεί τον Θεό καθώς “ευδοκούντος, κατά την Αγίαν και Μεγάλην Εβδομάδα του επερχομένου έτους, θα πραγματοποιηθή εν τω πανσέπτω καθ’ ημάς Κέντρω, η τελετή Καθαγιασμού του Αγίου Μύρου. Θεωρούμεν ανεπανάληπτον θείαν δωρεάν προς την ημών Μετριότητα, ότι θα αξιωθώμεν να προστώμεν της πανηγυρικής και κατανυκτικής αυτής τελετουργίας διά τετάρτην φοράν κατά την διάρκειαν της ταπεινής ημών Πατριαρχίας. Δόξα τω Θεώ πάντων ένεκεν!”

Και καταλήγει: “στρέφομεν την σκέψιν ημών προς τους εκείσε αδελφούς Χριστιανούς μας και προσευχόμεθα διά την ειρηνικήν και αρμονικήν συνύπαρξιν όλων των διαβιούντων εις την Αγίαν Γην”.

Αναλυτικά το μήνυμα του Οικουμενικού Πατριάρχη:

Άδελφοί συλλειτουργοί καί εύλογημένα τέκνα,

Φθάσαντες καί πάλιν εἰς τήν πάμφωτον ἑορτήν τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ ἐπισκεψαμένου ἡμᾶς ἐξ ὕψους Σωτῆρος Χριστοῦ, δοξάζομεν ἐν ψαλμοῖς καί ὕμνοις τό ὑπερουράνιον ὄνομα Αὐτοῦ. Ἡ Ἐνανθρώπησις τοῦ προαιωνίου Λόγου τοῦ Θεοῦ εἶναι «τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον», τό ὑπέρλογον «ἀεὶ μυστήριον» τῆς θεανθρωπίνης κοινωνίας. Ὁ Θεός, ὡς λέγει μέ ὑπέροχον τρόπον ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής, «ὡς φιλόανθρωπος ἐκ τῆς ἀνθρώπου οὐσίας ἀληθῶς ἄνθρωπος γεγονώς, τὸν τοῦ πῶς ἄνθρωπος γέγονε τρόπον μένει διὰ παντὸς ἔχων ἀνέκφαντον· ὑπὲρ ἄνθρωπον γὰρ γέγονεν ἄνθρωπος».

Ἡ θεία Ἐνσάρκωσις, ὁμοῦ μετὰ τῆς φανερώσεως τῆς ἀληθείας περὶ τοῦ Θεοῦ, ἀποκαλύπτει καί τήν ἀλήθειαν καί τὸν τελικόν προορισμόν τοῦ ἀνθρώπου, τήν κατὰ χάριν θέωσιν. Θεολογικώτατα, ὁ Ἅγιος Νικόλαος Καβάσιλας διακηρύσσει ὅτι ὁ Χριστός «τὸν ἀληθινὸν ἄνθρωπον καὶ τέλειον πρῶτος καὶ μόνος ἔδειξεν». Ἐκτοτε, ὁ τιμῶν τὸν Θεόν ὀφείλει νὰ σέβεται καί τὸν ἄνθρωπον, καί ὁ ὑποτιμῶν τὸν ἄνθρωπον ἀσεβεῖ πρὸς τὸν Θεόν, τὸν προσλαβόντα τήν ἡμετέραν φύσιν. Ἐν Χριστῷ, ὁ λόγος τῆς θεολογίας περὶ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐν ταύτῳ καί λόγος περὶ τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἔνσαρκος Θεία Οἰκονομία ἀναιρεῖ ὀριστικῶς τήν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ ὡς δυνάστου, τιμωροῦ καί ἀντιπάλου τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Χριστός εἶναι πανταχοῦ, πάντοτε καί ἐν παντί ἢ ἄρνησις τῆς ἀρνήσεως τοῦ ἀνθρώπου καί ὁ ὑπερασπιστής τῆς ἐλευθερίας του. Ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἡ σὰρξ τήν ὁποίαν ἀνέλαβεν ὁ ἐνανθρωπήσας Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἐκπροσωπεῖ, ἐκφράζει καί διακονεῖ αὐτό τό πανσωστικόν μυστήριον τῆς θεανθρωπινότητος.

Μέ λάβαρον τήν ἐν Χριστῷ «ἄλλην πλᾶσιν» τοῦ ἀνθρώπου καί τήν ἀνακαίνισιν συμπάσης τῆς κτίσεως, ἡ Ἐκκλησία δίδει καί σήμερον τήν καλήν μαρτυρίαν ἔναντι ὅλων τῶν ἐξελίξεων, αἱ ὁποῖαι ἀπειλοῦν τήν ἱερότητα τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καί τήν ἀκεραιότητα τῆς δημιουργίας, βιοῦσα καί κηρύττουσα τήν ἀλήθειαν τῆς γνησίας πνευματικῆς ζωῆς καί τόν πολιτισμόν τῆς ἀγάπης καί τῆς ἀλληλεγγύης. Διδοῦσα λόγον «περὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος», οὐδόλως θεωρεῖ τόν σύγχρονον πολιτισμόν ὡς τήν νέαν ἀμαρτόζων Νινευί, ἐπικαλουμένη ὡς ὁ Ἰωνᾶς τήν θείαν μῆνιν ἐπ’ αὐτόν καί τόν ἀφανισμόν του, ἀλλά ἀγωνίζεται διὰ τήν ἐν Χριστῷ μεταμόρφωσιν αὐτοῦ. Ἀπαιτεῖται εἰς τήν ἐποχὴν μας ποιμαντική φαντασία, διάλογος ὃχι ἀντίλογος, μετοχή ὃχι ἀποχή, συγκεκριμένη πρᾶξις ὃχι ἀπόκοσμος θεωρία, δημιουργική πρόσληψις ὃχι γενική ἀπόρριψις. Ὅλα αὐτά δέν λειτουργοῦν εἰς βάρος τῆς πνευματικότητος καί τῆς λατρευτικῆς ζωῆς, ἀλλά ἀναδεικνύουν τήν ἀδιάσπαστον ἐνότητα τῆς λεγομένης «καθέτου» καί «ὀριζοντίου» διαστάσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρουσίας καί μαρτυρίας. Πιστότης εἰς τήν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι ἐγκλωβισμός εἰς τό παρελθόν, ἀλλά ἀξιοποίησις τῆς πείρας τοῦ παρελθόντος προσφυῶς ἐν τῷ παρόντι.

Καί κατὰ τό παριπεῦον ἔτος, ἡ πανδημία τοῦ κορωνοϊοῦ Covid – 19 ἐταλάνισε τήν ἀνθρωπότητα. Δοξάζομεν τόν Θεόν τοῦ ἐλέους, τόν κρατύναντα τούς εἰδικούς ἐπιστήμονας εἰς τήν ἀνάπτυξιν ἀποτελεσματικῶν ἐμβολίων καί ἄλλων φαρμάκων διὰ τήν ἀντιμετώπισιν τῆς κρίσεως καί καλοῦμεν ὅσους πιστούς δέν ἔχουν ἀκόμη ἐμβολιασθῇ νά τό πράξουν, πάντας δέ νά ἀκολουθοῦν τά προτεινόμενα ὑπό τῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν μέτρα προστασίας. Ἡ ἐπιστήμη, ἐφ’ ὅσον λειτουργεῖ ὡς διάκονος τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι πολύτιμον δῶρον τοῦ Θεοῦ. Ὅφειλομεν νά δεχώμεθα εὐγνωμόνως τό δῶρον καί νά μή παρασυρώμεθα ἀπό τὰς ἀνευθύνους φωνάς τῶν μή ἐπαϊόντων καί τῶν αὐτοανακηρυχθέντων εἰς ἐκπροσώπους τοῦ Θεοῦ καί τῆς γνησίας πίστεως «πνευματικῶν συμβούλων», αὐτοαναιρουμένων ὅμως οἰκτρῶς, λόγω τῆς ἀπουσίας ἀγάπης πρός τόν ἀδελφόν, τήν ζωὴν τοῦ ὁποῖου ἐκθέτουν εἰς μέγαν κίνδυνον.

Τιμώτατοι ἀδελφοί καί προσφιλέστατα τέκνα,

Μέ ἀμετακίνητον πίστιν ὅτι τήν ζωὴν ἐκάστου ἐξ ἡμῶν καί τήν πορείαν τῆς ἀνθρωπότητος ὅλης κατευθύνει ὁ Θεός τῆς σοφίας καί τῆς ἀγάπης, προσβλέπομεν εἰς ἓν αἴσιον 2022, τό ὁποῖον, ἀνεξαρτήτως τῶν ἐξωτερικῶν δεδομένων καί τῶν ἐξελίξεων, θά εἶναι δι’ ἡμᾶς πάντας ἔτος σωτήριον, ἐφ’ ὅσον καί κατ’ αὐτό τήν πορείαν τῶν πραγμάτων κατευθύνει ὁ φιλανθρωπῶς πάντα οἰκονομῶν Χριστός, «ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν».

Τοῦ Κυρίου εὐδοκοῦντος, κατὰ τήν Ἀγίαν καί Μεγάλην Ἑβδομάδα τοῦ ἐπερχομένου

έτους, θά πραγματοποιηθῇ ἐν τῷ πανσέπτῳ καθ' ἡμᾶς Κέντρῳ, ἡ τελετή Καθαγιαμοῦ τοῦ Ἁγίου Μύρου. Θεωροῦμεν ἀνεπανάληπτον θείαν δωρεάν πρὸς τὴν ἡμῶν Μετριότητα, ὅτι θά ἀξιωθῶμεν νὰ προστῶμεν τῆς πανηγυρικῆς καὶ κατανυκτικῆς αὐτῆς τελετουργίας διὰ τετάρτην φορὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ταπεινῆς ἡμῶν Πατριαρχίας. Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν!

Μέ αὐτά τὰ αἰσθήματα, προσκυνοῦντες εὐσεβοφρόνως τό ἐν Βηθλεέμ τεχθέν παιδίον Ἰησοῦν, στρέφομεν τὴν σκέψιν ἡμῶν πρὸς τοὺς ἐκεῖσε ἀδελφούς Χριστιανούς μας καὶ προσευχόμεθα διὰ τὴν εἰρηνικὴν καὶ ἁρμονικὴν συνύπαρξιν ὅλων τῶν διαβιούντων εἰς τὴν Ἁγίαν Γῆν.

Ἐπὶ δέ τούτοις, εὐχόμεθα πᾶσιν ὑμῖν, τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν, εὐλογημένον τό Ἅγιον Δωδεκαήμερον, ὑγιερὸν δέ, καλλίκαρπον ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς καὶ μεστόν θείων δωρημάτων τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου, Ὡ ἡ δόξα καὶ τό κράτος εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας. Ἀμήν.

Χριστούγεννα ,βκα'

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr